

Nil Taksimi

– NilgünArıkan · 14 Ekim 2012

gölüyordum
kandırıyordum içimin kar yağışını
yalnızlığımı, sıfırların içinden çekip çıkarıyordum
insandım, dekoltem kadın gibi çaresiz
uykusuzdum
ama hiç korkmuyordum geceden
beni öptüğün anın hafızası aydınlık
kentın mutsuzluğunun kulağını çekiyordum
beyinlerini taşıyordum iflah olmaz savaşgenlerin
kelepçelenmiş sızılara türkü dinletiyordum
beton binaları kırlara çeviriyordum
kimse görmüyordu, en uzun kavak ben olduğum halde

ne kadar haşarıydım, bekleyerek büyümek yakışıyordu
yıldızlarla ebeleşiyordum
nil kılığına giriyordum, dolunay şaşkın
berrak nü bir akış
cennetin yolunu biliyordum

yaşlı bir yanardağdan yuvarlanan
harflerin telaşı vardı
hüznüme ve tutkuma şiir olmaya gönüllü
yanlarında bir tutam tuz
rüzgârın öpücüklediğı bir mendil

gölüyordum
kadehe her uzanışında ellerim umut ediyordu
düşlere uçan bir kuş gibi
çocukluğum yanıma gelmeye çalışıyordu
ben de ona
içimin uçan balonları doluşuyordu odaya
civıdanışım ıssız yanımı yenmişti
omuzlarımı sızlatan bir zerafetle

gölüyordum
ađlamak istediđim çok Őey vardı
bařım dikti
yüzüm avuđlarım içinde deđil

gölüyordum
irademin vardı bir bildiđi
ne istersem o oluyordum
kandırıyordum arka bahçemi...

.